

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 647. — 21 ΜΑΪΟΥ 1889 — ΔΕΙΠΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἱνίστασιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 699

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ — Ο ΟΡΚΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΟΣ ΠΟΙΗΤΙΚΟΣ ΛΓΩΝ — ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΔΙΚΩΝ ὑπὸ Ν. Γ. Πολίτου.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγημα ὑπὸ Κλ. Ραγκαδά.

Ο ΡΟΣΣΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ (Ῥοβέλλος. — Πολιτικός θάνατος. — Ὁ βασιλεὺς Λήρ). ὑπὸ Δημ. Κακλαμάνου.

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

ΧΡΟΝΙΚΑ: Γράμματα. — Ἐπιστήμαι. — Τέχναι.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Ἡ πρόποσις τοῦ κ. Δ. Βικέλα. — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Μιαούλη. — Παγκόσμιος μηχανικὴ δύναμις. — Ὁ βίος ἐν Σιβηρίᾳ. — Τὸ πλῆθος τῶν ἰχθύων.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Αἱ ἐρωτήσεις τοῦ Ἀγαθοπούλου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ ἐν Παρισίοις διαπρεπὴς ἡμῶν λόγιος κ. Δ. Βικέλας ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῷ ἐγκρίτῳ γαλλικῷ περιοδικῷ «Νέα Ἐπιθεώρησις», ἐξ ἧς καὶ ἰδιαιτέρως ἀνετύπωσε μακρὰν πραγματείαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἐίκοσι πάντε ἔτη συνταγματικῆς βασιλείας ἐν Ἑλλάδι». Εἰς συγγραφὴν τῆς πραγματείας ταύτης ἀφορμὴν παρέσχεν ἡ πρό μνηῶν πανηγυρισθεῖσα εἰκοσιπενταετηρὶς τῆς Βασιλείας Γεωργίου τοῦ Α', ἐν αὐτῇ δ' ὁ συγγραφεὺς ἀναθεορεῖ λεπτομερῶς πάντα τὰ γενόμενα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ χώρᾳ κατὰ τὴν διαρρέυσασαν εἰκοσιπενταετίαν. Ἡ ἀφήγησις εἶνε γεγραμμένη μετὰ τῆς ἀπειρίτου χάριτος, ἐφ' ἣ διακρίνεται τὸ ὄφος τοῦ κ. Βικέλα, ἡ δ' ἐκτίμησις τῶν περιστάσεων τοῦ ἔθνικοῦ βίου γίνεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως μετ' ὀρθοφροσύνης ἀπορορευσεως ἐξ ἀμερολήπτου καὶ ἐμβριθοῦς ἐρεῦνης τῶν πραγμάτων καὶ κρίσεως ἀσφαλούς. Ἐν τῇ μελέτῃ τοῦ κ. Βικέλα φυσικὴ ἐπέρχεται ἡ σύγκρισις τῆς σημερινῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν πρό εἰκοσιπενταετίας, ἐξ αὐτῆς δ' ἐξάγεται ἡ μεγάλη πρόδος καὶ ἀνάπτυξις τοῦ τόπου ἡ γενομένη κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, μεγαλειότερα δὲ καὶ γενναιότερα προσιωπιζομένη ἐν τῷ μέλλοντι, ἄφω ἡ Ἑλλὰς ῥυθμιζοῦσα ὁσμήραι καὶ παγιοῦσα εὐκόσμως τὰ τῆς πολιτείας, θὰ δύναται ἀδιαταράχτως νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναπτύξεως τῶν ἰδίων αὐτῆς δυνάμεων, ἠθικῶν καὶ ὀλικῶν, τουτέστι τὸν ἄληθῆ τοῦ ἔθνους ἐκπολιτισμὸν.

Διὰ τοιούτων δημοσιευμάτων ὁ κ. Δ. Βικέλας ἐλκύων τὴν εὐμενῆ προσοχὴν τῶν ξένων εἰς τὰ ἡμέτερα πράγματα καὶ ἐπιδεικνύων αὐτοῖς τὴν γενομένην ἐργασίαν ἐν τῇ ἐκπολιτιστικῇ ἀποστολῇ τοῦ ἔθνους, συντελεῖ εἰς ἐνίσχυσιν καὶ ἐπέκτασιν τῆς περὶ αὐτοῦ ἀγαθῆς ὑπολήψεως τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ κοινοῦ. Εἶνε τοῦτο σήμερον οὐ μικρὸν κεφάλαιον εἰς τὴν εὐδῶσιν τῶν ἐθνικῶν πραγμάτων, διὸ καὶ πολλὴ ὀφείλεται χάρις εἰς τὸν παραίτιον τοῦτου γενομένου.

— Κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν εταίρων τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς κ. κ. Δουβλέ καὶ Λεγρὰν ἐν Δῆλῳ ἐνεργουμένας ἀνασκαφάς, ὁ κ. Δουβλέ ἀνεῦρε πέντε ἀκόμη βάσεις ἀφιερωμάτων, πρὸς Α. τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, 6 προξενικὰ ψηφίσματα, ἐξ ὧν τὸ ἐν εἶνε κεχαραγμένον ἐπὶ ἐρυθροῦ μαρμάρου, 6 τεμάχια ἀναλόγων ψηφισμάτων, 2 τεμάχια ἀρχαίων ψηφισμάτων, ὧν τὸ μὲν ἐν γεγραμμένον στοιχηδόν, τὸ ἄλλο δὲ βουστροφιδόν, τεμάχια ἄλλων ἐπιγραφῶν ἐξ ὧν ἐν ἐκ 37 στίχων ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Σεράπιος πολλὰ ἀφιερῶματα εἰς τὸν θεὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἄγρὰν θεῶν, τέλος δὲ μακρὰν ἐπιγραφὴν ἐπὶ μαρμάρου μῆκους 1.20 καὶ πλάτους 0.90 ἑκατέρωθεν γεγραμμένου. ἀπαριθμοῦσαν τὸν πλοῦτον τοῦ ναοῦ. Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ 200 στίχων, ἵπ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, καὶ φαίνεται ἀναγομένη εἰς τὴν ἀρχοντείαν τοῦ Καλοδοῦκου, ἧτοι τὸ 275 π. Χ.

— Ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ ἐδάφους τῆς Πινακοθήκης ἐν πῇ Ἀκροπόλει εὐρέθη μαρμαρίνον γυναικεῖον ἀγαλμα ἀρχαϊκῆς τέχνης, τεμάχια ἀγγείων μετ' ἐπιγραφῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀρχαῖα, διὰ δὲ τῆς μέρι τοῦδε ἀνασκαφῆς ἐφάνησαν καὶ τὰ θεμέλια τῶν τοίχων τῆς Πινακοθήκης, ὠκοδομημένα ἐκ λίθων, προσερχομένων ἐξ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων.

— Ἡ ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως διορισθεῖσα ἐν Ῥώμῃ ἐπιτροπὴ τῶν τεχνοκριτῶν ὅπως κοῖνη τὰ ἐντεῦθεν ἀποσταλέντα προπλάσματα τοῦ ἐν Ναυπλίῳ ἐγερθησομένου ἀνδριάντος τοῦ Κολοκοτρώνη, ἐνέκρινεν ὡς κάλλιστον τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Α. Σώχου ποιηθέν.

— Ἐν τῇ Ἐφημερίδῃ τῶν Πατρῶν ἐδημοσιεύθη διατριβὴ τις τοῦ κ. Στεφ. Θωμοπούλου περὶ τοῦ ἄρτι ἐν Πάτραις ἀνασκαφέντος Ὁδεῖου. Κατὰ ταύτην ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Β. Στάη ὅτι τὸ ἀνακαλυφθέν μέγα οἰκοδόμημα ἦν Ῥωμαϊκὸν βαλανεῖον ἐξελέγεται παντελῶς ἀνυπόστατος, διότι εὐρέθησαν 14 σειραὶ μαρμαρίνων ἐδωλίων (ὧν ἕκαστον ἔχει ὕψος μὲν 0,37 μ. πλάτος δὲ 0,62 μ.) ἐν ἡμικυκλικῷ σχήματι, καὶ 4 μαρμαρίναι κλίμακες, τῶν ὁποίων ἕκαστη ἀποτελεῖται ἐξ 28 βαθμίδων, ἔχουσῶν ὕψος 0,185 μ. πλάτος 0,29 μ. καὶ μῆκος 0,74 μ. Πλὴν δὲ τούτων ἀπεκαλύφθησαν τὸ ἔδαφος, ἐπεστρωμένον διὰ μεγάλων μαρμαρίνων πλακῶν, ἐν δὲ τῷ μεσημβρινῷ τοίχῳ δώδεκα μικραὶ νύμφαι (αἰχμηάδες) καὶ ὑποκάτω τούτων ὅκτώ ὁμοίαι μείζονες καὶ μεταξὺ τούτων τρεῖς ὕλαι· εὐρέθησαν πρὸς τοῦτους ψηφροβήματα, νομίσματα Ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ λύγνοι τινές, ὧν δύο ἐνεπίγραφοι (φέροντες τὰς ἐπιγραφὰς ΝΕΙΚΑΝΔΡΟΥ καὶ ΓΕΚΟΥΝΔΟΥ). Ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ὁδεῖου, κειμένου κατὰ τὸ χθαμαλώτατον μέρος τοῦ ΒΑ. γηλόφου τῆς πόλεως, συνεχόμενον μετὰ τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως, ἀφορμᾶται ὁ κ. Θωμοπούλος εἰς προσδιορισμὸν καὶ τῆς θέσεως τῆς ἀγορᾶς τῶν Πατρῶν, ἣν περιέβαλε πιθανῶς τεῖχος, οὐ λείψανά τινά σώζονται. Τὸ Ὁδεῖον ἦτο

γνωστόν και εις τὸν Rouqueville ὅστις ἐν τῇ Περιγησίαι του βεβαίως ὅτι σώζεται ὁλόκληρον ἐν τῇ περιούγι τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν κήπων τοῦ προξένου τῆς Σουηδίας Στρόνη. ἤτοι ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς αὐτῆς θέσεως ἐφ' ἧς ἐγένετο νῦν ἡ ἀνασκαφή· ἐπειδὴ δ' οὐδεὶς τῶν παλαιότερων τοῦ Rouqueville περιηγητῶν ἀναφέρει τι περὶ τοῦ μνημείου ἐκείνου, ὅ κ. Θωμόπουλος οὐχὶ πολλὰ πιθανῶς εἰκάζει ὅτι δι' ἐσκαφῆς ἴσως ἀνεῦρεν ὁ γάλλος περιηγητὴς μέρος τῶν ἐδωλίων, ὁδηγηθεὶς ἐκ τῶν καταρειπωμένων στοῶν. Ἡ δὲ παρατήρησις τοῦ κ. Θωμοπούλου ὅτι οὐδεὶς ἄλλος περιηγητὴς πλὴν τοῦ Πουκεβίλλ μνημονεύει ἐρείπια τοῦ ἐν Πάτρας Ὡδείου δὲν φαίνεται ἡμῖν ἀκριβῆς, διότι νομίζομεν ὅτι καὶ ὁ ἐν ἀρχῇ τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπισκεφθεὶς τὰς Πάτρας Dodwell ἐν κερ. Δ' τῆς περιηγήσεώς του λέγων ὅτι ἡ οἰκία τοῦ προξένου τῆς Γερμανίας καίτοι ἐπὶ τῶν ἐρείπιων ῥωμαϊκοῦ πλινθοκτίστου θεάτρου εἶχε πιθανῶς πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸ ὑπὸ τοῦ Πουκεβίλλ ἀναφερόμενον μνημεῖον καὶ οὐχὶ ἄλλο, καίτοι εἰκάζει ὅτι τὸ θέατρον ἐκεῖνο, ἕνεκα τῶν μικρῶν διαστάσεων αὐτοῦ δὲν φαίνεται ὄν τὸ ὠδεῖον, ὅπερ ὁ Πασαγιῶν περιγράφει.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἑλληνικὴ Βιβλιοθήκη 19—20—Ἀλκιβιάδης ἑλληρικὰ σκηνὰ ἐἰς εἰκόνας ἐπτά ὑπὸ Φήλικος Καβαλλόττη ἐκ τῆς ἰταλικῆς ὑπὸ Γ. Ι. Δουροῦτῆ καὶ Κ. Χ. Βάμβα. Ἐν Ἀθήναις, Ἐκδόται Μπάρτ καὶ Χίρστ. 32ον σ. 184, τιμ. δρ. 1,20.

Ἐμπορίων Οἰκονομικῶν. Γραφεῖον Στατιστικῆς. Ἐμπορίων τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῶν ἑνῶν ἐπικρατειῶν κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἑθνικοῦ Τυπογραφείου. 4ον σ. 346.

Ἐπιτομὴ τῆς ταχυδρομικῆς καὶ τηλεγραφικῆς ὑπηρεσίας. Ἐτος δευτέρον, 1889 ἀριθ. 2, φεβρουάριος. Ἐν Ἀθήναις ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ λιθογραφείου. 8ον σ. 41—80.

Ὁμ. ἀριθ. 3, μάρτιος σ. 81—112.

Περὶ Ἑθνικῆς Γλώσσης καὶ Ἑθνικῆς Ἱστορίας. Δημοτικὴ διδασκαλία Γεωργίου Καλοσοῦρου. (Ἀνεγνωσθῆ ἐἰς τὸ Κατάστημα τῆς Διδακτικῆς Ἀδελφότητος Προόδου τῆν 23 Ἀπριλίου 1889.) Κερύρα. Τυπογραφεῖον Ἐρμῆς Νικολάου Πετσάλη. 1889. 12ον σ. 29.

Ὁ ἐν Ἀλασατόου σύλλογος ἢ Ἐρυθραία Πεντατηρίς ἤτοι γενικὴ ἔκθεσις τῶν πεπραγμένων ὑπὸ τοῦ συλλόγου ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ. Ἐν Ἐρμούπολει Τυπογραφεῖον ἢ Πρόεδρος 1889. 12ον σ. 52.

Ἐταιρία τῶν τυπογράφων καὶ βιβλιοδετῶν Γουτεμβέργιος. Πρακτικὰ τῆς ΜΕ', ΜΣ' καὶ ΜΖ' γενικῆς συνελεύσεως μετὰ τῆς λογοδοσίας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου περὶ τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Ἐρμού. 1889. 8ον σ. 36.

Συμβολαὶ εἰς ἀναμύρωσιν τῆς παρ' ἡμῖν μέσης ἐκπαιδεύσεως ὑπὸ Δ. Ἁ. Ζαγρογιάννη. Ἄρθρα 1, 2, 3 καὶ 4. Ἐν Ἀθήναις τύποις Ἀλεξάνδρου Παπαγεωργίου. 1889. 8ον σ. 62.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἀπὸ τῆς ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ναυάρχου Α. Μιαούλη ὑπὸ Δημητρίου Κ. Βακοποπούλου. Σῦρος, Τύποις Ρ. Πρίντζη, 1889. 12ον σ. 15.

Λόγος Πανηγυρικὸς ἐκφωνηθεὶς ἐν τῷ ἐν Ναυπλίῳ μητροπολιτικῷ ναῶ τοῦ Ἁγ. Γεωργίου κατὰ τὴν ἐπέτειον ἐθνικῆν ἑορτὴν τῆς 25 μαρτίου ὑπὸ Γεωργίου Τσαγρῆ γυμνασάρχου. Ἐν Ναυπλίῳ, Τυπογραφεῖον καὶ Βιβλιοπωλεῖον Ν. Θ. Σταυριανοπούλου. 1889 12ον σ. 16.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευή 19 Μαΐου.

Ἐν τῇ πεδιάδι τοῦ Κρικουκίου ἐγένοντο μεγάλα γυμνάσια τοῦ στρατοῦ, ὧν μετέσχον ἢ ἐν Ἀθήναις καὶ ἢ ἐν Θεσσαλίᾳ ταξιαρχία. Καὶ αὕτη μὲν ὑπὸ τῆν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Β. Βαλτινοῦ διὰ Χαλκίδος ἔλθοῦσα κατη-

λίθη ἐν τοῖς περιχώροις τῶν Θηβῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν ἐκ τῶν προτέρων ὠρισμένου σχεδίου κατήλθεν ἀπὸ πρωίας τῆς παρελθούσης Τρίτης εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Κρικουκίου, ὑποτιθεμένου ὅτι σκοπεῖ νὰ εἰσελάσῃ εἰς Ἀθήνας διὰ τῶν κλεισσωρεῶν τοῦ Κιθαριῶνος· ἡ δὲ ταξιαρχία τῶν Ἀθηναίων, ὑπὸ τῆν ἀρχηγίαν τοῦ ὑποστράτηγου κ. Ἡ. Πετμεζᾶ, ἔργον ἔχουσα τὴν ἄμυναν καὶ τὴν παρακώλυσιν τῆς διεδάσεως, συνεκέντρωσε τὰς δυνάμεις αὐτῆς· κυρίως παρὰ τὴν γέφυραν τοῦ Ἀσωποῦ. Ἡ πλαστὴ μάχη διήρκεσε τέσσαρας ὁλοκλήρους ὥρας, κατὰ δὲ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν αἱ κινήσεις ἦσαν ἐπιτυχεῖς, αἱ δὲ παρατηρηθεῖσαι ἐλλείψεις σχετικῶς ὀλίγισται καὶ ἐπικυρώσασαι. Εἰς τὰ γυμνάσια ταῦτα παρέστησαν καὶ ὁ Βασιλεὺς, ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Τρικούπης καὶ πολλοὶ στρατιωτικοὶ ἀκόλουθοι τῶν ἐνταῦθα Πρεσβειῶν. Ἐκ Θηβῶν ἀμφότερα· αἱ ταξιαρχίαι θὰ μετασταθμεύσωσιν εἰς Ῥιτσόνην, ἐν Βωϊτικῇ πλῆσει τῆς Χαλκίδος, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν γυμνασίων.

—Τὴν βασιλοπαιδα Ἀλεξάνδρον ἀπερχομένην εἰς Πετροῦπολιν ἀπεχαιρέτησαν ἐν τοῖς Ἀνακτόροις τὴν μὲν δευτέραν αἱ κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες τὴν δὲ τρίτην τὸ διπλωματικὸν σῶμα καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς Πρωτεύουσας.

—Ὁ βασιλόπασις Νικόλαος ὑπέστη ἐπὶ δεήμερον τὰς ἐνιανυσίους ἐξετάσεις αὐτοῦ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς βασιλίσσης. Οἱ καθήγηται ὁμοφώνως ἐξέβρασαν τὴν πλήρη αὐτῶν εὐαρέσκειαν ἐπὶ τῇ προόδῳ τοῦ βασιλοπαιδός.

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΠΕΝΗΣ

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἑστίας.

Ἐσχάτως περιήλθεν εἰς χεῖρας μου ὁ ἀριθμὸς 677 τῆς Ἑστίας, ἔνθα, μετὰ πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ἀνέγνων τὸν Πένητα Βασιλέα τοῦ κ. Χ. Ἀννίου, καθ' ὅσον μάλιστα, αἱ ἐκ πρώτης ὄψεως λέξεις, Κορσικὴ καὶ Κορσικανοί, διηγείραν ἐν ἐμοὶ τὴν περιέργειαν τῆς μετ' ἐπιστάσεως ἀναγνώσεως τοῦ ἄρθρου τούτου, τὸ ὅποιον, καὶ ὡς ἐκ τῆς υποθέσεως ἦν πραγματεύεται, καὶ ὡς ἐκ τῆς τιμητικῆς θέσεως ἦν κατέχει ἐν τῷ Περιοδικῷ, φαίνεται νὰ ἦναι ἱστορικῆς μελέτης, ἤτοι μονογραφία τοῦ ἀνευροῦς βασιλέως τῆς Κορσικῆς Θεοδώρου Ἀντωνίου, βαρῶνον δὲ Νεῦβρ.

Πλὴν ὁμως, ἡ περιέργειά μου μετεβλήθη ἀμέσως εἰς ἀπορίαν, ὅταν ἐφθασα εἰς τὴν εἰδησιν τοῦ ὅτι ὁ Θεόδωρος οὗτος, ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, προσείλκυσε δι' ὑποσχέσεως πολλοὺς Ἰουδαίους ἐξ Ἀφρικῆς καὶ ἀρκετοὺς Ἑλλήνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς τὸ κράτος του, ὅπως δ' ἐξ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς παραμένονσιν τινες τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποκαταστημένων ὁμοειδῶν μας.

Ἐὰ ἰδοὺ καὶ ἄλλοι Ἕλληνες τῆς Κορσικῆς ἅμα τῇ ἀναγνώσει ἀνέκραξαν καθ' ἑαυτὸν, τοὺς ὁποίους ἐγώ, μετὰ δύο ἐτῶν διαμονῆν ἐν Καρυαῖς τῆς Κορσικῆς, δὲν ἤδυνήθην οὔτε ν' ἀνταμώσω, οὐδὲ κἀν τὸ μέθωσι τι περὶ αὐτῶν.

Ἐν ἐλλείψει ἄλλης τιδὸς προχείρου πηγῆς, κατέρυγον εἰς τὴν Nouvelle biographie générale κτλ. publiée par MM. Firmin Didot freres, sous la direction de M. le Dr. H. F. Hoffer, Paris 1866, εἰς τὸ ἄρθρον Theodore de Neuhof. Πραγματικῶς δὲ, ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ, τὸ ὅποιον ἔχει πολλὴν ὁμοιότητα, ὡς πρὸς τὴν διάταξιν τῆς ὕλης καὶ τὴν συνάφειαν τῶν εἰδησεων, μὲ τὸ τοῦ κ. Ἀννίου, παρετήρησα ὅτι καὶ ὁ ἀρθρογράφος αὐτοῦ ἀναφέρει ὅτι ὁ Νεῦβρ μετέφερεν Ἑλλήνας ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικὴν, χωρὶς ὁμως νὰ ἐπιφέρῃ ὅτι καὶ οἱ σήμερον ἐν Κορσικῇ ὑπάρχοντες Ἕλληνες καταγόμηναι ἐκ τῶν Ἑλλήνων τοῦ Νεῦβρ.

Πλὴν ὁμως, οὔτε ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας οὔτε ὁ κ. Ἀννιος· μὰς λέγουσιν τι περὶ τῆς πηγῆς ἐνθα ἠρώσθησαν τὴν παράδοξον ταύτην εἰδησιν. Ῥιτσόνην ἔνα λίθον εἰς τὴν ἔρημον καὶ ἀπέρχονται. Καί, ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν ἀρθρογράφον τῆς ὡς ἀνωτέρω Βιογραφίας, εἶναι κάπως συγχωρημένον ν' ἀφήσῃ ἀνεξέλεγκτον τοιαύτην τινα εἰδησιν, ἐπικυρώσασθαι βεβαίως εἰς αὐτόν. Ὁ κ. Ἀννιος ὁμως, καὶ ὡς δημοσιογράφος Ἕλληνας καὶ ὡς τακτικὸς συνεργάτης τῆς Ἑστίας εἶναι ἄστοπον ν' ἀγνοῇ ὅσα πέρυσιν ἐν ἐκτάσει ἀπὸ Ἰανουαρίου μέχρι Μαΐου ἐδημοσιεύθησαν ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Ἑστίᾳ περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καταγωγῆς τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων,

πιστεύω ὅτι δὲν ἔ' ἀμειβῆται πλέον ὁ κ. Ἀννιος, ὅταν ἀναγνώτῃ τὴν Ἑστίαν καὶ σκαρίφημα ἱστορίας τῆς ἐν Κορσικῇ ἑλληνικῆς ἀποικίας, τὴν ὅποιαν ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἑστίας ἐξέδωκεν εἰς ἰδιαιτέρον τομίδιον, ἅμα τῇ ἐν τῇ Ἑστίᾳ δημοσιεύσει αὐτῆς. Περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου τῆς μετακλήσεως Ἑλλήνων ἐκ Πελοποννήσου εἰς Κορσικὴν ὑπὸ τοῦ Νεῦβρ ὀλίγιστα ἔχω νὰ εἶπω.

Ὅτε τὸ 1736 ἀνηγορεύθη ὁ Νεῦβρ βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς, ἡ νῆσος αὕτη διετέλει, ἀπὸ πολλοῦ ἤδη, εἰς γενικὴν ἐπαναστάσιν καὶ ἀκαταστάσιν. Πῶς δὲ ἦτο δυνατόν οἱ Ἕλληνας τῆς Πελοποννήσου ν' ἀρήσουσαν τὰς ἐστίας τῶν καὶ νὰ ζητήσουσαν ἄσυλον ἐν τῇ ἄρῃν ἀναστάτῳ καὶ σχεδὸν ἐν ἀναρχίᾳ διατελούσῃ Κορσικῇ, παρὰ τῷ Νεῦβρ, ὅστις ὑπ' οὐδενὸς Κράτους ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὡς βασιλεὺς τῆς Κορσικῆς; — Ἐπειτα δὲ, ὁ Νεῦβρ δὲν ἐβασίλευσεν ἐπὶ τῆς Κορσικῆς εἰμὴ μόλις ἐπτά μῆνας, ἀπὸ τῆς 15 Ἀπριλίου 1736 μέχρι τῆς 11 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους, τὸ ἐπίλοιπον τοῦ βίου του διελθὼν εἰς ἄκαρτα ταξείδια καὶ εἰς τὰς φυλακάς. Ἐπὶ τὰ λοιπὸν μῆνας οὐδέποτε θὰ ἤρκειν αὐτῷ ἵνα συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ Ἑλλήνων καὶ μεταφέρῃ αὐτοὺς εἰς τὸ ὑπὸ τῶν Γενουσησίων καταδικαζόμενον βασίλειόν του. Περιττὸν δὲ νὰ εἶπω ὅτι οὐδὲν ἔγγραφον καὶ οὐδεὶς σπουδαιολογῶν συγγραφεὺς ἀναφέρει τι περὶ τῆς παραδόξου ταύτης εἰδησεως.

Τὶ δὲ συνέβη ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ; Πιθανῶς τινες τῶν ἐν Κορσικῇ Ἑλλήνων νὰ συνετάχθησαν τῷ Νεῦβρ, τοὺς ὁποίους ἰδοὺ τις τῶν περὶ αὐτὸν ὑπέλαθεν ὡς μετακλιθέντας ὑπ' αὐτοῦ. Τὸν τοιοῦτόν τινα, βεβαίως, ἀντέγραψεν ἀβασανίστως ὁ ἀρθρογράφος τῆς ἐν λόγῳ Βιογραφίας· τὸν ἀρθρογράφον δὲ τῆς Βιογραφίας ταύτης, ἢ ἄλλον τινα ὅμοιον αὐτῷ ἀκολούθησας ἀβασανίστως καὶ ὁ κ. Ἀννιος, μὰς ἐπώλησεν ὡς Νεῦβρσφιλῆκτους τοὺς ἀπὸ τοῦ ΙΖ'. ἤδη αἰῶνος ἐγκαταστάτας ἐν Παισιᾷ τῆς Κορσικῆς ἀποίκους Ἕλληνας.

Οὕτω λοιπὸν διακρινόμενοι τὰ ψεῦδη ἐν τῇ ἱστορίᾳ· Εἰς τις ἐκέρπει μίαν εἰδησιν, τὴν ὅποιαν, Κύριοι οἶδε πῶς, ἐγέννησεν ἡ κεραλή του. Τὸν τοιοῦτόν τινα, καὶ μάλιστα ἂν τύχη νὰ ἦναι Εὐρωπαῖος καὶ μεγάλου ὀνόματος, ἑτεροὶς τις ἀντιγράφει ἀνεξέλεγκτως καὶ ἀβασανίστως· τὸν ἕτερον τοῦτον ἀντιγράφει ὁμοίως ἑτεροὶς τις, καὶ μάλιστα μετὰ τινῶν ἐξ εἰκασίας ποικίλων, καὶ οὕτω καθεστὴς μέχρις ὅπου, σὺν τῷ χρόνῳ, ἡ ἄκρις παρσταται ὡς κάμηλος καὶ ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ὡς ἡγεμῶν τῶν Βουλγάρων.

Ἐν Σαμοθράκῃ τῇ 12 Ἀπριλίου 1889

Ν. Β. ΦΑΡΑΥΣ
Σαμοθραξ

ΑΛΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Γ. Δ. Δ. Σκιαθον. Ἐλήφθη. εὐχαριστοῦμεν. κ. Κ. Π. Λαμίαν. Ἐλάβομεν διὰ χειρὸς φίλου ἐπιστολήν καὶ ἀπηντήσαμεν δι' αὐτοῦ. Ἀναμένομεν πάλιν εἰδησεις.

Συνηδρομητῆ Ἡμύρνη. Μάλιστα τοῦτο ἀναφέρει ὁ Δίων Κάσσιος καὶ ἔχει ἐπὶ λέξει οὕτω: «Καὶ ὁ Εὐφράτης ὁ φιλόσοφος ἀπέθανεν ἑβελοντῆς, ἐπιτρέψαντος αὐτῷ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ, κένοντος διὰ τὸ γῆρας καὶ διὰ τὴν νόσον πεινῆς.» Ἀδιακρίτω Συνηδρομητῆ, Ἐνταῦθα. Δὲν εἶνε ἀδιακρίσια, εἶνε ἐνδείξις ἐνδιαφέροντος ἤτις πολὺ μὰς εὐχαριστεῖ. Ἀπαντώμεν ὅτι ἡ συνέχισις καὶ τὸ τέλος τοῦ Παπουλάκη δημοσιεύεται εἰς τὸ προσεχές καὶ τὰ ἐφεξῆς φύλλα, ὁ δὲ Χαράλδος· τελειώνει μετὰ 3—4 φύλλα, ὥστε ἀμφότερα ταῦτα θὰ περιλαμβάνονται ἀκέραια ἐν τῷ α' τόμῳ τοῦ 1889.

κ. Δ. Γ. Βόνιτσαν. Ἐλήφθησαν. εὐχαριστοῦμεν. Σύμφωνοι καὶ κατὰ τὰ ἄλλα.

κ. Ι. Π. Α. Κωνσταντινούπολιν. Ὁλόκληρος ἡ σειρά τῶν πέντε ἐτῶν τοῦ Ῥωμηοῦ, ἀνελλιπῆς (πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 30) ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖῳ τῆς Ἑστίας, παρ' οὗ δύνασθε νὰ τὴν ζητήσητε. — Παρ' αὐτοῦ δὲ δύνασθε νὰ προμηθευθῆτε καὶ τὴν Καλλιτεχνικὴν Πεντακθῆκην ἀντὶ φρ. χρ. 35.

Ἐρωτῶντι. Πᾶσα σέψις περὶ οἰκισθῆσαν μεταβολῆς ἐν τῷ σχήματι τῆς Ἑστίας κλπ. δὲν δύναται νὰ γίνῃ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1889.

Σειχορυφῶ. Ἡ κρίσις τῶν μεταφράσεων θὰ δημοσιευθῇ ἐν τῷ ἐπιμένῳ ἢ μεσομένῳ δελτίῳ μὴ ἀνοπομονεῖτε.

Πασχαλιῶ. Ζητήσατε τὸν Ernest Maltravers τοῦ Bulwer ἐν γαλλικῇ μεταφράσει καὶ θὰ διέλθετε ὥρας παραμυθίας

καὶ γλυκείας ἀπολαύσεως κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτοῦ. Εἶνε ἀκριβῶς ὅ,τι σᾶς χρειάζεται.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

19 Μαΐου 1889.

ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ			
Τῶν	6,000,000	τῶν 6%	Δρ. ν.
•	26,000,000	• 6	• • 512.—
•	10,000,000	• 6	• • —.—
•	60,000,000	• 6	• • 607.—
•	120,000,000	• 5	• • 581.—
•	170,000,000	• 5	• • 581.—
Κτηματικαὶ Ὁμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς			
τῶν 60,000,000 μετὰ λαχείου φρ.			512.50

Μετοχαὶ Τραπεζῶν.

	Δρ. ν.
Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος	4,445.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα	209.50
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστεως	89.—
Προνομ. Τράπεζα Ἡπειροθεσσαλ.	237.—
Μετοχαὶ Ἐταιριῶν.	
Ἐταιρ. Μεταλλουργ. Λαυρίου	120.50
Σιδηρ. Ἀθηναίων Πειραιῶς	439.—
Σιδηροδρόμου Πύργου - Κατακόλου	128.—
Σιδηρ. Πειρ.-Ἀθηναίων-Πελοπον.	178.—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	165.—

Νομίσματα

Εἰκοσάφρακον	• •	24.25
Λίρα Ὄθωμανικὴ	• •	27.55
Συναλλάγματα		
Ἐπὶ Λονδίνου 3μην. Τραπεζικόν	• •	30.35
Ἐπὶ Ἰερσολήμων	• •	30.65
Ἐπὶ Παρισίων	• •	1.20 ³ / ₄
Ἐπὶ Αὐστρίας	• •	2.57

ΠΑΙΓΝΙΑ, ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

10

Ἑλληνεῖς στίχοι.
Νὰ συμπληρωθῇ τὸ ἑξῆς τετράστιχον, θεθέντος ὅτι ἐκάστη γραμμὴ εἶνε μίᾳ ἐλλείπουσα συλλαβή:
— — — — — τὰ δάση
— — — — — μοσχοβολεῖ,
Κ' εἰς τὴν χιόνα — — — —
Χιόνα — — — — —

ΔΥΣΕΙΣ

Ἀποστέλλω ὑμῖν τὴν λύσιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 6 προβλήματος. Ἐὰ τέσσαρα τετράγωνα ἤτις ἐγένετο καὶ ἀνευ τῶν πρὸς εὐκαλίαν σημειομένων ἐν ἐκάστῳ τετραγώνῳ γωνιῶν ἀριθμῶν.

1	48	29	52
60	25	40	5
56	21	44	9
13	36	17	64

2	47	30	51
59	26	39	6
55	22	43	10
63	18	35	14

3	46	31	50
58	27	38	7
54	23	42	11
15	34	19	62

4	45	32	49
57	28	37	8
53	24	41	12
16	33	20	61

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 26 Ἀπριλίου 1889.

Δ. ΛΙΝΑΡΑΤΟΣ.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΣΔΟΝΗ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑΝ

ΥΠΟ
ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣ ΕΝ ΤΩ: ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΩ: ΠΟΙΗΤΙΚΩ: ΑΓΩΝΙ ΤΩ: ΤΕΛΕΣΘΕΝΤΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ
ΕΞΕΔΟΘΗ

καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ δραχμῆς μιᾶς.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΥΠΟ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Ρ. ΡΑΓΚΑΒΗ

Μετὰ πολλῶν εἰκόνων καὶ πινακῶν

Ἐξεδόθησαν ἄρτι εἰς ἓν τεύχος ὁμοῦ
τὰ φυλλάδια 16ον καὶ 17ον.

Τὸ ἔργον θέλει ἀποτελεσθῆ ἐκ τευχῶν
50 περίπου.

Τιμὴ αὐτοῦ ὡςῶς ὡς εἴης:

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται διὰ μὲν τὴν Ἑλλάδα ἀντὶ δραχμῆς, διὰ δὲ τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσῶ φράγκου, τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος ἡμῶν.

Οἱ βουδόμενοι νὰ ἐγγραφεῖσι συνδρομηταὶ δεόν, χάριν ἀμοιβαίας εὐκολίας, ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκδοθέντων τευχῶν, μετὰ τὴν λήψην δὲ τούτων θέλουσι προκαταβάλλει τὸ ἀντίτιμον τῶν δέκα ἐπομένων καὶ οὕτω καθέτης μέχρι ἐντελοῦς ἀποπερατώσεως τοῦ ἔργου.

Εἰς τοὺς θέλοντας ὁμοῦ νὰ προκαταβάλλωσιν ἐπάται τὸ ἀντίτιμον καὶ τῶν 30 τευχῶν ὁμοῦ, δηλαδὴ ὁλοκλήρου τοῦ συγγράμματος, γενήσεται ἐξαιρετικὴ συγκατάθαις, ἣτοι θέλουσιν οὕτοι προπληρώσει:

Οἱ μὲν ἐν Ἑλλάδι δραχμὰς μόνον **ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ**.

Οἱ δ' ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ χρ. φράγκα μόνον **ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ**, δηλονότι προπληρόντες θέλουσιν ἔχει τὸ ὅλον σύγγραμμα σχεδὸν **ΕΙΣ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ**, ἀπαλλαστόμενοι καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος ἡμῶν.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας» Γεωργίου Κασδὸνῆ, ὁδὸς Σταδίου ἀριθ. 35.

Ἄρτι ἐκδοθὲν

ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΤΕΛῶΝ ΧΡΤΟΣΗΜΟΥ

Μετὰ τῆς αἰτιολογικῆς ἐκθέσεως, τοῦ ἐπιτελεστικοῦ διατάγματος καὶ τῶν διατηρηθεῖσων διατάξεων προγενεστέρων νόμων.

Τιμᾶται Δραχμῆς

Ταχυδρομικῶς ἀποστελλόμενον δρ. 1,20

ΜΙΚΡΟΣ ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΗΤΟΙ

ΕΠΙΤΟΜΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Μετὰ εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν καὶ παραρτήματος κυρίων ὀνομάτων

ΥΠΟ

Α. Γ. ΓΙΑΝΝΑΡΗ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΤΟ Θ'. ΤΕΥΧΟΣ

Ἐκαστον τεύχος τιμᾶται δραχμῆς. — Τὸ ὅλον ἔργον θέλει ἀρτισθῆ ἐκ 12-15 τευχῶν.

Ἡ ἐκδόσις τοῦ ἔργου τούτου ἀναπληροῖ ἑλλείψιν μίαν ἐπισημητὴν ἐν τῇ γλώσσῃ ἡμῶν. Τὸ Ἐπίτομον Λεξικὸν ἔσται ἄριστον βοήθημα ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας οὐ μόνον τῶν ἐργαζομένων λογίων, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἐπιβουδόντος νὰ γράφῃ ἀπαίστως τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας». Καὶ οἱ μὲν ἐν Ἀθήναις καταβάλλουσι τὴν ἀξίαν ἐκάστου ἐκδιδομένου τεύχους ἅμα τῇ λήψῃ αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ παρακαλοῦνται ὅπως μετὰ τῆς περὶ τῆς ἐγγραφῆς αἰτήσεως τῶν ἀποστελλῶσιν ἐπάται τὴν ὅλην ἀξίαν τῆς συνδρομῆς, ἣτοι δραχ. 10 οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρυσᾶ 10 οἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἡᾶσα αἰτήσις δεόν νὰ ἐπιγράφηται: «Πρὸς τὸν κ. Γ. Κασδὸνῆ διευθυντὴν τοῦ βιβλιοπωλείου τῆς «Ἑστίας» εἰς Ἀθήνας».

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΥΠΟ

Κ. ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ συνδρομηταὶ τοῦ συγγράμματος τούτου οἱ λαβόντες αὐτὸ κατὰ φυλλάδια, καὶ τυχόν ἀπολέσαντες τοιαῦτα, δύνανται πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν νὰ ἀποταθῶσι πρὸς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τῆς «Ἑστίας» Γ. Κασδὸνῆ, παρ' ᾧ εὐρίσκονται τοιαῦτα πρὸς πώλησιν, πλὴν μόνου τοῦ Δ' φυλλαδίου, ἐξαντληθέντος. Ἐκαστον φυλλάδιον τιμᾶται δραχμῆς.

Ἐν τῷ αὐτῷ Βιβλιοπωλείῳ πωλεῖται ὡσαύτως χωριστὰ καὶ τὸ τεύχος τὸ περιέχον τοὺς χάρτας τοὺς ἀνήκοντας εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦτο. Ἐκαστον ἀντίτιπον τῶν χαρτῶν τιμᾶται δραχμῶν 5.